

БОРИС ПАСТЕРНАК

АВГУСТ

Част 14 от „Стихотворенията на Юрий Живаго“

Превод от руски: Кирил Кадийски, 1990

chitanka.info

*Щом обеща ни, без подканяне
пристигна слънцето отрано.
постлало ивица шафранена
чак от пердето до дивана.*

*Покри то с жарка охра целите
къщя наблизо и гората,
възглавницата и постелята,
и лавицата край стената.*

*Припомних си защо пламтящата
възглавка тъй е овлажнена —
сънувах аз, че ме изпращате
един след друг опечалени.*

*Сами, по двама или в шествие
вървахте и един си спомни.
че днес постарому май шести е —
Преображение Господне.*

*От хладен зрак обикновено е
обхванат цял Тавор тогава
и есента като знамение
очите вече приковава.*

*През рядка, тръпна, разпарцалена
горичка крачехте след мене
към гробището злато-алено
подобно питка зачервена.*

*Високо над леса съседстваха
върхарите с небето важно
и далнините се приветстваха
с петльови гласове протяжно.*

*Смъртта — патрон на земемерите
видях край входа да се мярка,
очи в лика ми мъртъв вперила:
да ми изрови гроб по мярка.*

*Спокоен глас край вас проточи се
и всички вслушахте се в него,
това бе моят глас пророчески,
от тлен все още незасегнат:*

*„Прощавай, Спасовден с позлатата,
и ти, лазур преобразженска,
часа съдбовен на разплатата
смекчи с последна ласка женска.*

*Прощавай, време на застоя,
ти — в бездната от унижения, —
жена, надала глас достоен!
За тебе съм полесражение.*

*Прощавай, полет на орловото
крило, разперено с упорство,
и свят, спасен в света на словото,
и творчество, и чудотворство.“*

Издание:

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.